

Jalal Al-e Ahmad (1923-69) a fost un scriitor și critic social.

- A crescut într-o familie conservatoare, religioasă și moderat de bogată;
- Și-a terminat studiile secundare tehnice fără știrea tatălui său și a urmat cursurile secției de literatură a Școlii Normale din Teheran (absolvite în 1946);
- A lucrat ca profesor toată viața. Deși era respectat ca scriitor, nu s-a putut întreține din scris;
- Ca student, s-a alăturat Partidului Comunist Tudeh și a urcat în ierarhia acestuia în Teheran - a fost purtător de cuvânt și editor al publicațiilor sale;
- În 1947 a părăsit partidul în semn de protest față de ocupația sovietică a Azerbaidjanului. În 1950, l-a susținut pe Mohammad Mosaddeq și naționalizarea industriei petroliere. A contribuit la fondarea Forței a Treia, un partid desprins din Tudeh care a luptat pentru o dezvoltare independentă față de blocurile din Vest și Est. A fost redactor al publicațiilor partidului;
- A publicat romane, povestiri, jurnale de călătorie, pericope, studii de viață rurală, eseuri și recenzii;
- A călătorit în Statele Unite (la invitația lui Henry Kissinger), în Uniunea Sovietică, în Arabia Saudită (pelerinaj la Mecca), în Israel...;
- Poziții anti-religioase/seculare în cea mai mare parte a vieții sale. Folosește limbajul vernacular, recrează viața oamenilor obișnuiți. Unele dintre lucrările sale sunt inspirate din folclor, ale cărui stilistici sunt adaptate în chip modern. Personajelor sale le lipsește de obicei profunzimea psihologică și emoțională.
- "Directorul Școlii" este cea mai populară lucrare a sa. Descrie perioada de un an în care un profesor de școală primară devine director al unei noi școli de la periferia Teheranului. Descrie cazurile pe care directorul trebuie să le rezolve, relațiile cu instituțiile, organizațiile societății civile, profesorii, părinții și copiii.
- În alte lucrări, el abordează criza naționalizării petrolului într-un mod alegoric, vorbind despre miere și albine în loc de petrol și oameni; sau descrie un cadru istoric îndepărtat prin care poate fi înțeles prezentul din Iran.
- O altă lucrare a sa de renume internațional este *Occidentoză* (1962), un eseu despre criza societății iraniene sub șah și despre posibilele sale soluții. *Occidentoză* este o operă care prezintă felul eronat în care iraniienii contemporani încearcă să se conecteze la lumea industrială și la tehnologiile ei, precum și prezintă idei despre dezvoltarea propriei subiectivități iraniene, care să le permită să devină parte din spiritul vremii.
- Al-e Ahmad este, de asemenea, autorul unei critici a rolului intelectualilor iranieni, intitulată "Despre serviciul și trădarea intelectualilor".
- Al-e Ahmad a tradus în persană "Ciuma" lui Albert Camus, precum și alte lucrări ale unor autori europeni și sovietici.